

La bătaia gongului va fi ora...

Am vizitat odată un muzeu neobișnuit: un muzeu de ceasuri. A fost foarte interesant. Rămâi uimit de ceea ce le-a trecut prin minte oamenilor să facă de-a lungul veacurilor, pentru a împărți și a măsura timpul. Există cadrane solare care arată timpul exact, apoi ceasuri cu apă, precum și ceasuri cu nisip cu o precizie uimitoare. De asemenea, interesant de văzut este și primul ceas de buzunar, „oușorul viu din Nürnberg” al lui Peter Henlein din anul 1511, care seamănă într-adevăr mai mult cu un ou de găină decât cu ceasurile noastre plate, moderne, apoi un mare număr de ceasuri cu muzică, ceasuri astronomice și alte ceasuri ingenioase până la cunoscutul ceas cu cuc.

Într-adevăr, aproape că nu este un alt domeniu al tehnicii care până în zilele noastre să fi însuflețit spiritul inventiv al oamenilor ca și construcția de ceasuri. Un ceas cu adevărat unic se poate admira în primăria din Copenhaga. Cu cele peste 15.000 de piese, este o minune a tehnicii ceasornicăriei. Pe lângă aceasta, creatorul lui, Jens Olsen, nu a fost decât un simplu lăcătuș. Numai calculele și pregătirile i-au luat acestui om 50 de ani din viață. Iar când în anul 1945 s-a putut începe montarea, el a murit. Ajutorul său a continuat lucrul și zece ani mai târziu a finalizat opera. Printr-o apăsare pe buton, regele danez a pus în mișcare pendulul ceasului-minune.

La trei sute de ani, el deviază de la timpul exact cu mai puțin de o jumătate de secundă. Pe un total de 17 cadrane și discuri, acesta arată printre multe altele: ora locală, timpul real al soarelui și al stelelor, toate răsăriturile și apusurile de soare, mișcarea stelelor, eclipsele de soare și de lună, mișcările planetelor și, bineînțeles, calendarul exact. Ceasul are un așa-numit „mecanism fix pentru calendar”, care numai o dată pe an, la anul nou, lucrează exact timp de șase minute. În aceste puține minute, acest mecanism efectuează 570.000 de mișcări și atunci arată pentru anul nou datele tuturor zilelor de sărbătoare fără dată fixă. De asemenea, o rotiță face să se arate migrațiunea polului ceresc. La această piesă, niciodată nu vei putea observa vre-o schimbare, căci este rotița cu cea mai bună mișcare din câte au fost instalate la vreun ceas. Ea face numai o singură rotație în 25.700 de ani.

Există încă multe alte curiozități în acest domeniu, de exemplu ceasurile minuscule care sunt introduse într-o verighetă, precum și ceasurile gigantice. Unul din cele mai cunoscute orologii mari despre care a auzit aproape oricine, Big Ben, în românește „marele Ben”, după numele ce îl poartă, are un clopot greu de 15,5 tone care este montat în clădirea parlamentului din Westminster. De acolo, în fiecare seară însoțește cu gongul lui emisiunea principală a buletinului de știri englez la radio. Acest gigantic orologiu de turn, ale cărui arătătoare mari măsoară peste patru metri lungime, trebuie să funcționeze cu mare precizie, deoarece milioane de oameni se orientează după el. „Marele Ben” este controlat de trei ori pe săptămână de către un specialist. Acesta unge și curăță mecanismul uriaș, al cărui pendul cântărește mai bine de 300 de kilograme. Greutățile sale de peste două tone și jumătate trebuie să fie ridicate, când este tras ceasul, mai sus de 50 de metri. Specialistul nostru însă nu trebuie să aibă aparate complicate pentru a-l menține în funcționare pe „marele Ben”. Își ia doar telefonul mobil și vorbește cu un coleg din biroul firmei sale, care supraveghează un ceasornic special. Apoi așteaptă amândoi ca „marele Ben” să bată ora exactă. Dacă se stabilește vreodată o diferență de timp, să zicem de o secundă, specialistul nostru se duce la locul din turn unde oscilează pendulul și scoate din buzunar un peni, pe care îl pune pe bucata transversală, netedă, de la capul pendulului. Acesta este suficient pentru ca durata normală de oscilație a pendulului să se modifice într-atât, încât să meargă iarăși corect. De altfel, până acum se află acolo exact nouă peni și jumătate. Este interesant și îmbucurător în același timp, că astfel de neregularități de importanță mondială, ca ora exactă a „marelui Ben”, acum, în zilele zborului spre lună, să fie reglate prin simplul fapt de a vâri mâna în buzunarul pantalonului.

La capitolul ceasuri ar mai fi de relatat unele lucruri, ca de exemplu despre ceasurile meteorologice care sunt trase numai prin presiunea aerului și a oscilației temperaturii sau ceasurile fotoelectronice care asimilează lumina în celulele lor și o transformă în curent electric, iar acesta la rândul lui pune în funcțiune un mic mecanism — un cadru solar — ca să zicem așa. Mai există apoi ceva foarte modern, „ceasul marțial”, care a fost construit în America pentru a satisface o „necesitate foarte importantă”. El stă la dispoziția astronautilor la un preț convenabil și arată în paralel și timpul pe vechea noastră planetă, Pământ.

Încă un lucru însă te va interesa în mod sigur. Mai demult crainicul, care anunța la radio știrile, spunea: „Dăm ora exactă. La bătaia gongului va fi ora...” Ei bine, el nu se uita la ceasul de pe mână și nu lovea cu pumnul într-un gong. Nu, el nu făcea mare lucru. Apăsă numai pe o mică clapă și aștepta ca și noi bătaia electronică a gongului, care era declanșată prin impulsul mecanismului unui ceas cu cuarț.

Da, vechiul și bunul ceas cu cuarț! El folosește pentru măsurarea timpului vibrațiile din structura atomică a cuarțului. Acest ceas cu cuarț care merge foarte exact a fost înlocuit ca aparat științific deja cu mulți ani înainte de ceasurile atomice cu cesiu. Două dintre aceste ceasuri foarte exacte se găsesc în instituția federală tehnico-fizică din Braunschweig. Ele sunt în funcțiune din anul 1985. Exactitatea lor este așa de mare, încât devierea ar fi de numai o secundă în 2 milioane de ani — dacă va mai exista atunci pământul. Oricât de ciudat pare, chiar și acest ceas cu cesiu a fost depășit. Cu ajutorul razelor laser și a atomilor de hidrogen a fost dezvoltat un nou ceas, care este de zece ori mai precis.

În definitiv, pretutindeni este important acest lucru: ora exactă. Un călător veni grăbit și gâfâind la gară și îl întreabă pe un funcționar al gării: „Când pleacă trenul de opt?” — „Exact la ora opt!” primi răspunsul. — „Mai ajung oare trenul?” — „Nu, chiar acum a plecat!” — „A plecat?” strigă călătorul decepționat. „Pe ceasul de la biserică este ora 7:58, pe ceasul de la poștă este 7:55, iar la ceasul dumneavoastră este 8:01. Pe care ceas mă mai pot bizui?” — „Aceasta rămâne la aprecierea dumneavoastră”, zise funcționarul, „însă pentru plecarea trenurilor, timpul de pe ceasurile noastre este decisiv.”

Tot așa este și în viața ta și a mea. Ceasul lui Dumnezeu dă ora exactă. Acest ceas este Cuvântul sfânt și veșnic. Când ne orientăm după acest ceas, nu vom fi decepționați niciodată și nici înșelați. El arată exact unde ne găsim. Iar arătătoarele ceasului de har al lui Dumnezeu sunt în dreptul lui „acum”. „Iată că *acum* este vremea potrivită; iată că *acum* este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6.2). Cine nu vine *astăzi* la Isus Hristos nu știe dacă *mâine* va mai avea un prilej. „Tu ai murit la cruce pentru mine, Acolo ai luat locul meu. Sângele Tău m-a câștigat pe deplin, Cu trup și suflet sunt al Tău.”

Depinde de momentul potrivit. Odată va suna și pentru tine bătaia hotărâtoare a gongului. Nu lăsa să fie prea târziu!